

29.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 6. Lutego 1853,

obowiązujące w Czechach, Morawii i Szląsku,

moca którego ustanowioném zostaje w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w jaki sposób przeprowadzone ma być wynagrodzenie, które w najwyższym patencie z dnia 11. Lipca 1850 r. Dz. p. P. nr. 267, przyrzeczoném było posiadaczom dóbr, mającym niegdyś prawo pobierania dziesięciny od kopalń w Czechach, Morawii i Szląsku.

Obacz Dziennik praw Państwa, część X., nr. 28, wydaną dnia 19. Lutego 1853.

30.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 15. Lutego 1853,

(Dziennik praw Państwa, część X., nr. 29, wydana dnia 19. Lutego 1853),

obowiązujące w Austrii Wyższej i Niższej, Solnogradzie, Karyntyi, Krainie, Tryeście, Gorycyi, Gradyse i Istrii, Dalmacyi, w Królestwie Lombardzko-Weneckim, Czechach, Morawii i Szląsku, Galicyi, Krakowie i Bukowinie,

tyczące się terminu do zgłoszenia się do przysięgi w postępowaniu sumarycznym.

Ażeby uchylić wątpliwości zachodzące co do tego.

1. czyli w postępowaniu sumarycznym należy w wyrokach pierwszej instancyi naznaczyć termin do zgłoszenia się do przysięgi, aż łącznie do dnia jedynastego, albo téż łącznie do dnia siedmnastego, po dniu w którym wyrok doręczony został? — tudzież

2. jaki termin należy naznaczyć do zgłoszenia się do tego dowodu w wyroku ostatniej instancyi?

wskazuje się zgodnie z dekretem nadwornym, wydanym przez c. k. sąd najwyższy na dniu 31. Grudnia 1846 nr. 8621 do c. k. sądu apelacyjnego tyrolsko-forarlberskiego, co do pierwszego punktu na §. 44. najwyższego postanowienia z dnia 18. Października 1845 r. (§. 45. przepisów dla Dalmacyi i §. 46. dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego wydanych), na mocy których wyrok zapadły w postępowaniu sumarycznym, przeciw któremu nie było założone dalsze powołanie, staje się prawomocnym w przeciągu dni ośmiu, zatem zgłoszenie się do dowodu nastąpić winno najdalej w przeciągu dni trzech po upływie owego czasu; zaś co do drugiego punktu na §. 7. najwyższego postanowienia z dnia 18. Października 1845 r. (§. 8. przepisów dla Dalmacyi i

29.

Verordnung des Finanzministeriums vom 6. Februar 1853,

wirksam für Böhmen, Mähren und Schlesien,

womit im Einverständnisse mit den Ministerien des Innern und der Justiz die Durchführung der, den vormalig bergzehntberechtigten Grundherren in Böhmen, Mähren und Schlesien im Allerhöchsten Patente vom 11. Juli 1850, Reichs-Gesetzblatt Nr. 267, zugesicherten provisorischen Entschädigung angeordnet wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, X. Stück, Nr. 28, ausgegeben am 19. Februar 1853.

30.

Verordnung des Justizministeriums vom 15. Februar 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, X. Stück, Nr. 29, ausgegeben am 19. Februar 1853),

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnten, Krain, Triest, Görz, Gradiška und Istrien, Dalmazien, das lombardisch-venezianische Königreich, Böhmen, Mähren und Schlesien, Galizien, Krakau und die Bukowina,

über die Frist zur Eides-Untretung im summarischen Verfahren.

Zur Behebung der vorgekommenen Zweifel:

1. ob im summarischen Verfahren die Frist zur Untretung eines Eides in den Urtheilen erster Instanz bis einschließig des eilften oder siebzehnten Tages nach jenem der Zustellung des Urtheiles zu bestimmen, und

2. welche Frist zur Untretung dieses Beweises in einem Urtheil letzter Instanz festzusetzen sei?

wird in Uebereinstimmung mit dem von der k. k. obersten Justizstelle am 31. Dezember 1846, Nr. 8621, an das k. k. tirolisch-vorarlbergische Appellationsgericht erlassenen Hofdekrete, in Beziehung auf den ersten Punkt auf den §. 44 der Allerhöchsten Entschließung vom 18. Oktober 1845 (§. 45 der Vorschriften für Dalmazien und §. 46 für das lombardisch-venezianische Königreich), wornach ein im summarischen Verfahren ergangenes Urtheil, gegen welches keine Berufung ergriffen wurde, binnen acht Tagen in Rechtskraft erwächst, daher die Beweisuntretung binnen längstens drei Tagen nach Ablauf dieses Zeitraumes zu geschehen hat; hinsichtlich des zweiten Punktes aber auf den §. 7 der Allerhöchsten Entschließung vom 18. Oktober 1845 (§. 8 der Vorschriften für Dalmazien und §. 9 derjenigen für das lombardisch-vene-

§. 9. przepisów dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego wydanych), na mocy którego termin dni czterestu przez ustawę sądową ogólnie przepisany zachowanym być winien, ponieważ co do tego punktu dla postępowania sumarycznego nie ma naznaczonego szczególnego terminu.

Krauss m. p.

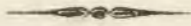
31.

Patent Cesarski z dnia 16. Lutego 1853,

obowiązujący dla Królestw Węgier, Kroacyi i Sławonii, dla Województwa Serbskiego i Banatu Temeskiego,

mocą którego wydanym zostaje dla rzeczonych co dopiero krajów koronnych przepis o zakresie działania i właściwości władz sądowych w sprawach cywilnych (norma jurysdykcyjna cywilna), z tém oraz postanowieniem, iż takowy w życie wejść ma z tym dniem, osobno obwieścić się mającym, na którym rozpoczną urządowanie swoje w powyższych krajach koronnych nowo-uorganizowanemi być mające urzędy powiatowe (urzędy sędziów stolniczych) i inne władze sądowe.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XI, nr. 30, wydana dnia 25. Lutego 1853.

zianische Königreich) hingewiesen, zu Folge dessen, da in diesem Punkte für den summarischen Prozeß keine besondere Frist vorgeschrieben ist, die allgemein durch die Gerichts-Ordnung bestimmte Frist von vierzehn Tagen beobachtet werden muß.

Krauß m. p.

31.

Kaiserliches Patent vom 16. Februar 1853,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slavonien, die Wojwodschaft Serbien und das Temeser Banat,

womit für diese Kronländer eine Vorschrift über den Wirkungskreis und die Zuständigkeit der Gerichtsbehörden in bürgerlichen Rechtsachen (Civil-Jurisdiktionsnorm) erlassen, und bestimmt wird, daß dieselbe von dem, insbesondere kundzumachenden Tage angefangen in Wirksamkeit zu treten habe, an welchem in diesen Kronländern die neu zu organisirenden Bezirksämter (Stuhlrichterämter) und die übrigen Gerichtsbehörden ihre Thätigkeit beginnen werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XI. Stück, Nr. 30, ausgegeben am 25. Februar 1853.

